

šu je (prvaški) „Slovenski narod“ to izseljevanje. Ta list priporoča deklam in hišinjam, kubaricam in natakarcam, da naj odpotujejo v Belgrad, češ da dosežejo tam krasno plačo s pomočjo „Srbsko-narodne ženske zveze“. Bati se je, da bode narodni plašč, ki se ga obeša seveda tudi tej čudni gospodarski politiki, slovenskemu ljudstvu polagoma sapo vzela. . . K temu članku le dostavimo, da se nam prav čudno zdi, zakaj ne odpotujejo slovenski „narodni“ voditelji sami na Srbsko. Za njimi pač ne bode noben petelin zakikirikal. Vbogo ljudstvo pa, ki je itak že vsled izseljevanja na beraško palico prišlo, naj pustijo pri miru!

Uporni francoski vojaki. Razburljivo vožnjo ima pasažirski parnik „Marsa“ za seboj. Na parniku nahajalo se je tudi 8 francoskih vojakov, ki so bili zaradi zločinov iz armade izključeni in bi se imeli v afričanske kazenske kolonije preseliti. Ti zločinci vrgli so v neopaženem hipu verige od sebe in je prišlo do grozovitega boja z orožniki. Ker orožniki niso mogli orožja rabiti, bi gotovo podlegli, ako bi jim mornarji in potniki ne pomagali. Naposled so zločince vendar zopet v verige oklenili. Ko so jim drugi dan pri obedu verige zopet proč vzeli, skočil je vodja upornikov v morje. Prišlo je zopet do bojev. Mornarji so v morju plavajočega upornika vjeli. Potem so vse zločince na stene parnika uklenili.

Brihtni fajmošter. V Hinterkirchenu imeli so jako dobrosrčnega fajmoštra. Zaradi njegove dobrote prišli so celo ljudje iz sosednih far k njemu k spovedi. To je bilo zanj sicer zelo laskavo, ali naposled sploh ni prišel iz spovednice. Dolgo je fajmošter premišljeval, kaj naj stori. Naposled imel je imenitno misel. Napisal je sledeči razglas in ga obesil na spovednico: „Zaradi mnogostevilnega obiska moje spovednice moram vpeljati sledeči spovedni red: — V ponedelk: lažniki, hinavci, opravljalci. — V torek: Tatovi in goljufi. — V sredo: Prešestniki in prelomilci zakona itd. itd. . . . Za vsak dan določil je fajmošter gotovo vrsto grehov. Ali — od tega časa ni prišel nikdo več k njemu na spoved!

Grenka usoda. Res žalostno usodo dočakala je družina Welzen pri Pöderbornu. Stariši imeli so 8 otrok, ki so vsi na šarlahu zboleli. Trije otroci umrli so pretekli teden in se jih je predzadnjo nedeljo pokopalo. Ponedelk umrl je četrti otrok in takom tedna še ostali štiri otroci. Nesrečni stariši izgubili so torej tekom 14 dneh vseh svojih 8 otrok.

Brezvestni zločinec. Pri neki mitnici v Budimpešti prišli so grdemu tihotapljenju na sled. Izdelovalec klobas Ferdinand Frühbauer vtihotapil je namreč veliko množino svinjskega mesa z mrliškimi vozovi v mesto. Dva mrliška vozova, črno drapirana in s črnimi konji oprežena, na katerih sta sedela črno oblečeni kučijaži pokopališkega zavoda, — vozila sta 10 zaklanih svinj. Seveda ponavadi ni pri mitnici nikdo v mrliški voz pogledal. Svinjsko meso iz mrliških vozov pa je Frühbauer potem za svoje klobase porabil.

Zapuščina grofice. V hotelu Bristol na Dunaju umrla je te dni grofica Osten-Platen. Pri zapisovanju zapuščine našli so to-le: 60 oblek, 110 klobukov in vrednostnih papirjev za 2 milijona kron. Najcenejša obleka je stala 5.000 frankov, posamezne klobuke pa so cenili od 1.000 do 12.000 frankov. Grofica izdajala je za svojo obleko na leto okoli 400.000 kron in je na ta način večino svojega premoženja zapravila. V zadnjih letih napravila je 8 krat svoj testa-

ment. Tudi malo pred smrtjo je pokazala z znamenji, da bi zopet rada testament spremenila. Govoriti namreč ni več mogla.

Iz rusko-japonske vojne se izvle še zdaj razne zanimivosti. Neki popotnik, ki je živel več let na Japonskem, pripoveduje doslej neznano dejstvo, da se je v japonski armadi bojevalo tudi 10% žensk. Oblekle so moške obleke in se uvrstle med vojake. General Kuroki, ki je zapovedoval 60.000 mož močni armadi, imel je v njej tudi 6.000 takih hrabrih Japonk, ki niso bile nič manj pogumne nego njih može.

5 letni samorilec. V Gradcu skočil je nekaj čez 5 let stari sinček kučijaža Franc Russ v vodo. Potegnili so ga sicer iz potoka, ali otrok je bil že mrtev. Deček je bil doma okregan in je že preje ljudem pravil, da si bode življenje vzela. Seveda nikdo tem besedam otroka, ki niti v šolo ni hodil, ni mogel verovati.

Na smrt obsojena sta bila v Grosswardeinu neki Kupas in njegova ljubica Ana Szon. Zastrupila sta hčerko Kupasa in njenega moža.

Tokajer. Vinska trgataev v Tokajerskih goricah je letos jako slabo izpadla. V vinogradih našega cesarja, kjer se bere ponavadi 1500 do 1800 hektolitrov tega imenitnega vina, nabralo se je letoen le 300 hektolitrov.

Grozen umor. V Breslau ustrelil je stražnik Wolsky svojo spečo ženo, svojega 15 letnega sina, svojo 8 letno hčerko in sam sebe. Vzrok groznega zločina je baje neozdravljiva bolezen stražnika.

Teško kaznovana neumnost. V Muggia se je 13 letni Alojz Riccoban na prstu malo ranil. V svoji neumnosti je po starem babjeverstvu položil cestno blato na rano. Vsled tega je hudo obolel (Starrkrampf) in bode moral bržkone umreti.

Lepi škof! Proti bivšemu olumuškemu nadškofu dru. Kohnu naperil je njegov naslednik nadškof dr. Bauer tožbo zaradi denarnih zadev. Grè se za velike svote. Kristus pa ni imel niti prostora, kamor bi položil svojo utrujeno glavo . . .

Redko odlikovanje. Kot edina tvrdka poljedelske branše dobile so Delavnice-Titania v Pernau-Wels-u na letošnjem jesebnem sejmu v Gradcu dve najbolj visoki odliki, državno srebrno kolajno in srebrno kolajno c. k. štajerskega poljedelskega društva. Zadnja odlika je toliko važnejša, ker je pri praktičnih poskusih brzoravninikov za živinsko krmo znamka Titania edina bila, katera je to visoko odlikovanje dobila, medtem ko je udeležena konkureca čisto brez odlike ostala, si torej niti manjvredne odlike, kakor izspostavne kolajne ali diploma priboriti ni mogla.

Razstrelba kanona. Na strelišču Skoda-tvornic se je razstrelil kanon, s katerim so izvršili poskusno streljanje. Uradniku Melku odtrgalo je obe nogi in je nesrečnež v bolnišnici umrl. Tudi delavec Kratohvil bil je tako težko ranjen, da je kmalo nato izdihnil.

Zverinski zamorci. Iz Havanne se poroča, da je tam 10 zamorcev umorilo neko belo deklinjo, ki izpustilo kri in porabilo to kri v verske namene. Morilci so hoteli potem sledove svojega zločina s tem prikriti, da so dotično hišo zažgali in hoteli mrliča obenem sežgati. Razstrelili so tudi hišo z dinamitom. Ali vsled razstrelbe prihiteli so policaji, ki so našli gorečega mrliča. Zamorci pripadajo neki čez vso deželo razširjeni sekti ali veri, ki pod vodstvom duhovnikov človeške krviave žrtve prinaša.

Rudarska smrt. Na šahtu št. 3 rudnika „Deutscher Kaiser“ v Essenu se je kamenje podrla. En rudar je bil takoj mrtev, 6 pa jih je smrtonovarno ranjenih.

Iz Spodnje-Stajerskega.

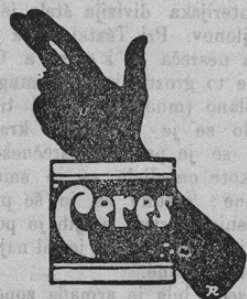
Klerikalni listi od samega dolgčasa zopet ne znajo drugega pisariti, nego da bode „Štajerc“ končal. . . Ej gospodje v tehnik, črnih uredništvih, kako se motite! Kolikokrat že su prerokovali „Štajercu“ smrt in vedno ste se zmotili. Poginila je pač že cela vrsta proti „Štajercu“ naperjenih listov, — mi pa le še vedno napredujemo! Tudi zdaj je tako! „Slov. Gospodar“ se baha, da ima 15.000 plačilnih naročnikov. Prvič je to zlagano, drugič pa je ime „Štajerc“ že davno to naklado. Konstatiramo torej, da so vse novice, ki jih trosijo nasprotniki glede opustitve „Štajerca“, navadna izmisljena laž in da bode „Štajerc“, ki je tekočem letu izredno veliko novih naročnikov pridobil, z novim letom v še večji obliki izšel. Živio „Štajerc“!

Deželna bolnišnica v Ptuj je res v vsakem oziru premajhna. Posledice tega dejstva pa so jako žalostne. Pomisliti se mora, da je ptujski okraj eden največjih, da je blizu 100.000 oseb prebivalstva od te majhne ptujске bolnišnice odvisno. V bolnišnici se nahaja komaj 60 bolniških postelj. Kaj to pomeni, mora sleherni razumni človek izpoznati. Velikansko je številno bolnikov, katere se ne more vsled pomanjkanja prostora v bolnišnico sprejeti. Kolikokrat se zgodi, da se pripelje na smrt bolanega človeka k bolnišnici, tam se bolnika ne more sprejeti in vožnja zopet nazaj, brez upanja in tolažbe ter pomoči. Zgodili so se že slučaji, da so bolniki na poti od bolnišnice, ki jih ni mogla sprejeti, na cesti v vozu umrli. Zgodili so se slučaji, da so težko bolani ljudje, ki se jih ni v bolnišnico sprejeti zamoglo, izvršili v svojem obupu samomor, skočili v Dravo ali si na drugi način skušali življenje vzeti. . . To so tako žalostne razmere, da kričijo do neba! Žal da prejšnji slovenski deželni odbornik, ki je bil tudi nadzornik deželnih bolnišnic, v tem oziru ni ničesar ukrenil. Njegova bolezen je pač zakrivila, da ni pokazal tiste energije in agilnosti, ki je pri takih stvareh potrebna. No zdaj imamo novega slovenskega deželnega odbornika v osebi dr. Verstovška, o katerem se govori, da ima dovolj energije in agilnosti. Upamo tedaj, da bode dr. Verstovšek popravil grehe predhodnikov, da bode on napev vse moči, da se sramotne razmere gledè ptujске deželne bolnišnice temeljito spremenijo. Skrajni čas bi bil! Bolnišnica gotovo ni in ne sme biti noben „politikum“; zato upamo, da se bodo zlasti v interesu bolanega, na cesti umirajočega slovenskega ljudstva kaj ukrenilo. Na delo, gospodje!

Deželno tršno šolo v Ptuj je namerava baje opustiti, odnosno v mariborski okraj preseliti. To bi bila po našem mnenju velika napaka, krivica in gospodarsko oškodovanje ptujскеga okraja. Pomisliti je, da v nobenem okraju ni toliko vinogradništva nego v ptujskem. In skoraj polovica vinogradov še ni prenarejeno z ameriškimi tršjem. Ako se to velepotrebno tršno šolo zdaj v resnici opusti, potem je gotovo, da bode to jako hudi udarec zlasti haložanskemu vinogradništvu. Kmetje bodejo prisiljeni, nakupovati zopet drago tršje iz zasebnih tršnih šol. Da je to za ubogo Haložane skoraj nemogoče, bode vsakdo priznal, kdor pozna razmere. Ne rečemo, da morda v mariborskem okraju take tršne šole ni treba. Gotovo bi bila tudi tam jako koristna. Ali saj

Ostani vedno zvest dobremu,

ki se je kot tako obneslo. Jedilna mast „Ceres“ je znana pri vsch gospodinjah, ki morajo štediti, kot najbolj izdatna jedilna mast. „Ceres“ namreč ne vsebuje vode kakor druge masti. Jedilna mast „Ceres“ je popolnoma čista in zato mnogo izdatnejša. Pri vporabi se vzame vedno 1/4 jedilne masti „Ceres“ manj nego kake druge.

bi zamogla morda kakšna filijalka ptujske
nice uresničiti. In vsak način konstatiramo,
smo dobili od vinogradnikov v ptujskem
raju mnogo pritožb glede opustitve ptujske
ne šole. Upamo, da bodo merodajni čini-
ji to vpoštevali in se v zadnjem hipu morda
endar premislili, napraviti ptujskemu okraju
to občutno gospodarsko škodo!

Novo „rožansko“ svetišče na Pragerhofu
Največ slovenski klerikali uresničiti. Tozadevni
lic je izdal makoljski župnik Lendovšek,
am iz svoje ptujske preteklosti, z različni
vojimi političnimi tovariši. Naivni človek, ki
še veruje v versko prepričanost naših po-
ličnih duhovnikov, mislil bode, da se
tukaj res za kakšno „svetišče.“ Ako bi
to res, bi se človek vprašal, zakaj potre-
ujejo to „svetišče“ ravno na Pragerskem? In
tem bi človek vprašal, zakaj ne plačajo troške
to nakrat tako grozovito nujno ter potrebno
svetišče — bogati duhovniki sami? Knezo-
f podaril bode gotovo par tisočakov; „knez
ložanski“ župnik Vogrin gotovo tudi ne bode
mazanega igral; potem župnik Lendovšek
am, ki ima tudi precej drobiža pod palcem;
adajle kaplan Melhior Zorko v Hajdini in cela
sta drugih bogatih duhovnikov. . . Pa kaj
to govorili, ko imajo duhovniki vendar vsi
oti sebi obrnjene roke! Novo „svetišče“ na
ragerskem ni nič drugega nego velika
pekulacija na žepelahnkovernega
udstva. Na Kranjskem imeli so politični
hovníki svojo „sveto Johanco“, ki je na vse
ati kri švicala in črni bisagi denarje služila.
Rajhenburgu naberačil je črni gospod Čerjak
otisoče iz vbolega ljudstva, da zgradi novo
rško svetišče. In zdaj hočejo zopet zadnje
aplje krvi iz ljudstva izprešati, da zgradijo
a Pragerskem svetišče. Kajti Pragersko je
akako središče, tam se „stekajo železnice od
ga in severa, od vzhoda in zahoda.“ Tako
še Lendovšek v svojih beraških pismih! Iz
ga je razvidno, da se ne gré tukaj za
ožjo čast marveč le za zemeljski
lagor duhovnikov. In naravnost ne-
ovpijoča brezvestnost je, ako se
oče iz lačnega ljudstva zopet sto-
isoče krvavo zaslužnega denarja
zesati. Ali naj ljudstvo krade, da bode
nenasitno farško bisago nosilo? Ali naj sleče
adajo srajco? Duhovniki so spravili ljudstvo
e davno na beraško palico; zdaj mu hočejo
a kožo odreti. . . Pa proti tej nakani treba
ode odločno nastopiti!

No also! Zadnjič je nekdo rekel, da dra.
osaka ni bilo treba v Ptuj, češ da imamo
kakaj itak preveč dohtarjev. Nekdo drugi je zo-
et rekel, da je dr. Gosák izredno fini jurist,
er je tako dolgo študiral. No, — potreben je
a le bil za Ptuj, krvavo potreben. Stvar je
amreč ta-le: Odkar so vsled sviranja rogozniške
ande v ptujskem „Narodnem domu“ vse pod-
ano v Dravo poskočile, ni imela ta banda prav-
prav nobenega pomena in namena več. In zato
mirno zaspala, pri Bračiču pa je stopila zo-
et harmonika in veljavo. Zdaj nakrat pa se je
stvar spreminila. Oživel so, vzdramil so zopet
i maspano bando in Bračič postal je zopet „ka-
elmeister.“ Zaupano pa povemo, da je Bračič
pravzaprav le pro forma kapelnik. Pravi in re-
nični vodja bande ter „kapelmajster“ pa je —
dr. Tone Gosák. In zato je bil Gosák za Ptuj
es potreben. No also, hvala Bogu, zdaj bode
pa že zopet pričelo: čintadra, bumstadra . . .

Dr. Kukovec toži. V zadnji številki smo
omenili „Stražine“ napade na dr. Kukovca in
mo začudeno vprašali, zakaj dr. Kukovec ma-
iborskega lista ne toži. Na našo notico odgo-
arja „Slov. narod“ in piše: „Štajerc“ vprašuje,
kakaj dr. Kukovec ne toži „Straže“ zaradi na-
adov v šoštanjski zadevi? Na to odgovorjamo,
ta je tožba proti „Straži“ v tej zadevi že davno
trgožena. — Registriramo tudi ta odgovor in
nhamo, da bode „urednik“ Kemperle tudi pred
izodnjo svoja očitanja tako možato zastopal,
e večak v pisarni. Vederemo!

Lovska sreča. Lovca in mizarški mojster
nk“, Jos. Wauda v Ptuj vjel je te dni zopet
ATepo vidro (Fischotter). V komaj 3 letih vjel je
th. g. Wauda 17 teh roparskih živali. Bravo!

Spomlad pezimi. Krasno jesensko in zim-
sko vreme povzročilo je prav zanimive pojave.

V raznih vrteh cvetijo zdaj v decembru rdeče
jagode. Na vrtu gdč. Kräber v Ptuj pa cveti
japonsko kutinsko drevo, kakor da bi imeli naj-
lepšo spomlad. Vse drevo je polno popkov, več
rdečih cvetov pa je popolnoma razcvetelo. Duš
30. novembra se je v neposredni ptujski okolici
neki mož v Dravi kopal. Da hodijo kmetijski
otroci še bosonogi, je samoumevno. . . Pač
krasno vreme! Ali v splošnem bi želeli, da nam
bi dal Bog zdaj mraz in sneg. Kajti tudi zima
ima svojo pravico!

Razpust zadruga. Vzemimo posojilno društvo
v Slov. Bistrici se je na svojem občnem zboru
razpustilo. Sklenilo se je ustanoviti novo kre-
ditno draštvo, zadrugo z om. zavezo. Novo dru-
štvo prevzelo je vse zahteve in bremena starega
in postane tudi rezervni sklad v znesku 37.000
kron njegova last.

Poroka. V Ptuj se je poročil advokat dr.
Anton Brumen z gdč. Josepino Zöhre r.

Nevaren pes. V sv. Martinu na Pohorju je
pes krčmarja Antona Koren raztrgal 9 ovc, od
katerih jih je 7 takoj poginilo, nadalje eno
svinj in eno lisico. Pes je potem izginil in se
nahaja kje v gozdu.

Pazite na deco! V Sv. Katarini pri Rogatu
oblačila je posestnica Marija Sekirnik svoje otroke,
da bi jih v šolo poslala. Medtem je sedela 16
mesečna hčerka na peči. Poleg peči je bil špar-
herd. Nesrečni otrok padel je iz peči na vroči
šparherd; pridobil je tako hude opekline, da je
moral drugi dan umreti.

Ptujski sejmi. Na konjski in goveji sejem
dné 2. decembra 1913 prignalo se je 190 konjev
in 970 kosov govede. Na sejem dne 3. decem-
bra 1913 prignalo se je 1.210 svinj. Prihodnji
konjski in goveji sejem vrši se dné 16. decem-
bra 1913, prihodnji svinjski sejem pa dné
10. decembra 1913.

Lep tovariš! Posestnikov sin Matija Med-
ved iz Savodne pri Šoštanju pijančeval je z
vžitkarjevim sinom Jožefom Steblovnik in je
tudi ceho plačeval. V Topolšicah sta prenočila.
Ko se je Medved zbudil, opazil je, da mu je
Steblovnik 40 kron ukradel. Steblovnika so za-
prli, a ukradeni denar je bil že zapil.

Cigani. Zadnjič so zaprli orožniki v Velenju
cigansko bando z imenom Gärtner, ki je po
Spodnjem Štajerskem postopala. Našli so pri
nje mnogo zlatnine, ki so jo cigani gotovo
pokradli.

Zaprl so v Studenicah pri Mariboru hlapca
Karla Pristovnik, ker je poštnemu slugi Martinu
Fuchs kolo ukradel in prodal.

Izgubil se je iz Maribora 15 letni steklar-
ski učenec Franc Očko. Fant je za svojo starost
velik in ima sivo obleko ter klobuk. Kdor bi
kaj o njemu izvedel, naj blagovoli to starišem
(Tezen št. 95 pri Mariboru) naznaniti. — V zad-
njem hipu izvemo, da so fanta v velikem gozdu
obešenega našli.

V mariborski zapor odpeljali so orožniki
preteklo soboto 11 oseb iz ptujske okolice. Za-
prti so bili udeleženi pri velikem pretepu v
Postrakovi krčmi na Vurmberški cesti, pri katerem
je bilo troje pijonirjev na grozni način ran-
jenih.

Novo orožniško postajo, obstoječo iz 3 mož,
ustanovili so v Teznu pri Mariboru.

Pasja kontumaca se je proglasila za sod-
nijska okrajja Ljutomer in Zgornja Radgona.
Okoli sv. Križa se je namreč pojavilo nekaj
slučajev pasje steklosti.

Izmišljeni rop. Zadnjič se je poročalo, da je
nekdo posestnikovega sina Johana Naraks v
Skalisi pri Šoštanju oropal. Zdj se je dognalo,
da je Naraks denar, ki so mu ga dali stariši,
zakrokal. Bal se je domu priti. Vsled tega je
pijan okoli vozil in si je rop izmislil. Za svojo
laž se bode imel fantič pred sodnjo zagovarjati.

V Dravo skočiti je poskusil 19 letni dela-
vec Franc Turnšek v Teznu pri Mariboru. Baje
je nekaj denarja izgubil, kar ga je tako razbu-
rilo, da si je hotel življenje vzeti.

Nezgoda. Na mariborskem kolodvoru prišel
je delavec Alojz Kranjc z roko med „puferje.“
Zmučkalo mu je levo roko popolnoma. Težko
ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Zopet vliomi. Te dni se je pri trgovcu
Francu Petschuch v Gaberjah pri Celju vliomilo.
Tatovi so razbili šipe kuhinje, prišli na ta
način v podajalno in pokradli obleke, srebrnine

ter denarja za skupaj 400 kron. To je v tem
letu že 30. vliom v celjskem okraju.
Vse te vliome se je na eni in isti način izvršilo.
Tatinska banda se vedno bolj mestu Celju bliža.
Upati je, da bodo orožniki tem tatvinam konec
napravili.

Iz strehe padel je v Cvetkovich pri Mari-
boru 58 letni vžitkar Vincenc Ježovnik. Poprav-
ljal je streho, ko se je neka lata zlomila in je
revež na tla padel. Zlomil si je desno nogo,
izpahlil roko in prizadel težko rano na glavi.

Težka nesreča. 71 letni svinjski trgovec
Koletnik peljal se je iz mariborskega sejma
proti Pobrežu. Za njim se je peljal posestnik
Muster, katerega konj se je nakrat splasil. Voza
sta trčila in Koletnik je padel na njivo poleg
poleg ceste. Nesrečnežu bilo je 5 reber
zlomljenih. Vsled prizadetih ran umrl je dva
dni pozneje.

Tat. V Mariboru hotel je hlapec Jožan
Geiger iz Sv. Petra trgovcu Tkaletzu par 40 K
vrednih škorenj ukrasti. Pa so ga takoj za-
sačili in zaprli.

Zaboden. Delavec Jakob Slevič v Gaberjih
pri Celju razgrajal je v gostilni g. Gobetz. Ko
je prišel orožnik, se mu je Slevič zoperstavil in
ga je dvakrat v obraz udaril. Naposled je orož-
nik razgrajaca z bajonetom v nogo sunil. Slevič,
ki je že opetovano predkaznovan, oddal se je
celjski ječi.

Pod voz prišla je v Rajhenburgu posestnica
Uršula Flis. Nesrečnica je bila smrtnonevarno
ranjena.

Ponarejeni žefran. V zadnjem času se je
opazilo, da se od nezname strani žefran s slad-
korjem in borakom meša in s tem njegovo
težo poveča. Pozor!

Rop. Ko je šel posestnik Andrej Lipovšek
iz Petrovc v Lendorf, napadla sta ga dva fan-
talina, ga pretepla in na tla vrgla ter mu žepa
preiskala. K sreči je prihitel cestar Andrej Lu-
kav in preprečil roparja. Tako roparja tudi
nista mogla napadenemu denarja vzeti. Orožni-
ku g. Kopše se je posrečilo, da je aretiral brata
Antona in Alojza Ramšak iz celjske okolice, ki
sta rop izvršila.

Zmešalo se je v Zidanemmostu inženirju
Albertu Fischer. Nesrečnež si je z britvijo pre-
rezal žile na rokah in si tudi na vratu prizadel
hudo rano. Zdravnik iz Sevnice je dospel z
avtomobilom in je nesrečneža, ki je smrtnone-
varno ranjen, obvezal.

Iz Koroškega.

!!! 1914!!! Kmalu pride novo leto, prav
kmalu! In mnogo naših prijateljev pozabilo je
na najvažnejše: naročilošje ni „Štajerčevi“ kmet-
ski koledar, ki stane le 60 vin. (s poštnino 70
vin.), čeprav je 144 strani velik in ima izredno
veliko slik in člankov in povesti. Kdor koledarja
še nima, naj si ga takoj naroči. Imel bode celo
leto nekaj lepega in dobrega pri hiši!

Dr. Brejc postal je zdaj veleposestnik in
veleindustrijec. Nakupil je posestvo Graeserhof
Conte Veita pri Brezah. To posestvo ima tudi
rudokop na talk (Speckstein). No, pa pravijo,
da gre ljudem slabo! Pred par leti prišel je dr.
Janko Brejc iz Kranjskega v Celovec, reven kot
cerkvena miš. Zdj pa je že tako bogat, da
nakupuje grofovski veleposestva in rudnike.
Seveda, seveda, — Brejc ima talent! On je
vedel, da nosi klerikalno prepričanje lepe pro-
centage! On je bil „vodja slovenskega ljudstva na
tužnem Korotanu“. In postal je bogatin, —
„slovensko ljudstvo na tužnem Korotanu“ pa
je prišlo že davno na beraško palico. . . .

Kje je denar? Iz občine Ragojn se po-
roča: Leta 1912 pogorelo je tukaj pol vasi s
filijalno cerkvico vred. Zdj po 1½ leta se je
posrečilo, novo cerkveno zgradbo dokončati; pri
kolandiranju se je vsa dela kot dobra spoznalo.
Od zgradbe napravil se je proračun stroškov, pri
katerem se je izračunalo, koliko denarja je po-
trebno in koliko ga mora še poleg priti. Pri
temu računu pa se je računalo tudi z nekim
kapitalom v znesku 1.200 kron, katerega ima
cerkev že davno in ki naj bi se zdaj porabil
za pokritje cerkvenih bremen. Ta denar pa je
izginil brez sledu in nikdo ne ve, za-
kaj se je porabil. Dekan Schaubach na toza-
devna vprašanja še ni odgovoril. Pa bi bilo dobro